

Néma lelkek társasága

Köszöntés: „Bölcse teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem. Jézus pedig így szólt hozzá: Ha azt akarom, hogy ő megmaradjon, amíg eljövök, mit tartozik rád? Te kövess engem (Zsolt 32,8; Jn 21,22)!” Ámen.

Gyülekező ének: 5. zsoltár: „Úr Isten az én imádságom, ...”

Fennálló ének: 480: dicséret 1. verse: „Ó, könyörgést meghallgató, ...”

Fő ének: 480. dicséret 2-5. versei: „Ha örömmel gerjedezem...”

Előfohász: „Amit ti tehát kezdettől fogva hallottatok, az maradjon meg bennetek! Ha megmarad bennetek az, amit kezdettől fogva hallottatok, akkor megmaradtok ti is a Fiúban és az Atyában. Az az ígélet pedig, amelyet ő maga ígért nekünk, az örök élet (Ijn 2, 24-25).” Ámen.

Lekció: Márk evangéliuma 9. fejezet 14-29. versei: *„Amikor a tanítványok közelébe értek, nagy sokaságot láttak körülöttük, írástudókat is, akik vitatkoztak velük. Amint meglátták Jézust, az egész sokaság felbolydult, és eléje futott, hogy köszöntse őt. Ő pedig megkérdezte tőlük: Miről vitatkoztok velük? A sokaságból így felelt neki valaki: Mester, elhoztam hozzád a fiamat, akiben néma lélek van; és ahol hatalmába keríti, földhöz vágja őt, habzik a szája, és megmerevedik. Szóltam a tanítványaidnak, hogy űzzék ki, de nem tudták. Jézus így válaszolt nekik: Ó, hitetlen nemzedék, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt elém! Odavitték hozzá, és amikor meglátta Jézust a lélek, azonnal megrázta a fiút, úgyhogy az a földre esve fetrengett, és habzott a szája. Jézus megkérdezte a fiú apjától: Mióta gyötri ez a betegség? Ő pedig ezt válaszolta: Gyermekkor óta. Gyakran vetette tűzbe is meg vízbe is, hogy elpusztítsa. De ha valamit tehetsz, légy segítségünkre, könyörülj rajtunk! Jézus pedig ezt mondta neki: Ha tehetsz?! Minden lehetséges annak, aki hisz.²⁴ A fiú apja azonnal felkiáltott: Hiszek! Segíts a hitetlenségemen! Amikor látta Jézus, hogy összefut a sokaság, ráparancsolt a tisztátalan lélekre ezt mondván neki: Te néma és süket lélek, én parancsolom neked: menj ki belőle, és ne menj bele többé! Az pedig felkiáltott, erősen megrázta őt, és kiment belőle. A gyermek olyan lett, mint a halott, úgyhogy sokan azt mondták: meghalt. Jézus azonban kezét megragadva felemelte, és az felkelt. Amikor azután Jézus bement egy házba, a tanítványai megkérdezték tőle maguk között: Mi miért nem tudtuk kiűzni? Ő pedig ezt mondta nekik: Ez a fajta semmivel sem űzhető ki, csak imádsággal.”*

Előima: Mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztusban! Köszönjük Urunk, hogy a Te áldott szavad életre kelt, mert gyógyír az. Mi beletemetkezünk némaságunkba, de Te folyamatosan keresel, utánunk jössz és kapcsolatot akarsz teremteni velünk. Drága Úr Jézus! A Te igéd olyan, mint a tűz, vagy mint a sziklazúzó pöröly. Látod Urunk, hogy mindaz, amit nem helyeztünk tiszta szívvel és őszintén a Te kezébe, az még mindig nyomaszt és lesújt. Látod nyavalyáinkat, látod a mi háborgó tengerünket, látod, a bennünk dúló viharokat. Segíts most Urunk, Istenünk, hogy mindaz, amit felénk és velünk közölsz, az elérjen egészen a szívig. A fülünkig sok minden elér, de a szívünk most legyen nyitott ajtó, amibe Jézus Krisztus bevándorol. Találj meg minket Urunk, mert Nélküled elvész minden. Reményt adj, erőt csepegtess áldott mély öntöző rendszereden keresztül, hitet plántálj, hogy szolgálatunk kedves legyen, jó illatú áldozat legyen mindennapon a Te oltárodon. Gyógyítsd meg gyermekeinket, édesanyáinkat, édesapáinkat, hitben járó időseinket, hogy mindnyájan, Téged áldjunk és magasztaljunk. Fogadd kedvesen buzgó imánk, Krisztus Jézusért. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 278. dicséret 8. verse: Dicséret, dicsőség, tisztesség és ..."

Textus: Márk evangéliuma 9 fejezet 26-29. versei: *„Jézus azonban kezét megragadva felemelte, és az felkelt. Amikor azután Jézus bement egy házba, a tanítványai megkérdezték tőle maguk között: Mi miért nem tudtuk kiűzni? Ő pedig ezt mondta nekik: Ez a fajta semmivel sem űzhető ki, csak imádsággal.”*

Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Gyermekekoromban, amikor a testvéremmel viaskodtunk, mint a kiskakasok, akkor sokszor sírás lett a vége. Először síri csend, némaság, majd egy kis szembesítés, végül könnyekre fakadtunk, mert mindketten megkaptuk, amit megérdemeltünk. Nagymamám sokszor mondta édesanyámnak: „Ha csend van, akkor bizony hatalmas a baj.” Édesanyám pedig sietve jött, és szemlélte meg, hogy mi történt ismét közöttünk. Ha csend van, akkor bizony baj van. Némaság mennyire beszédes lehet. Így is lehetne jellemezni a pénteki napi ígénket, amikor Jézus néma lelket űz ki a beteg gyermekből. Milyen mozzanatai vannak a tanítvány – Mester és beteg viszonyában ennek a történetnek? Nézzük meg először a beteget. Két szélsőséges cselekedet jellemzi a gyermeket. A némaság. Nincs szava, nem képes a szólásra. Nem tart fenn kapcsolatot az Isten teremtett

világával. Gyermekkor óta a néma lélek vezérli cselekedeteit. Teste, mindene megmerevedik, tajtékzik és fetreng. Nincs egy megadott iránya az életének, hanem csak céltalanul bolyong. Tűzbe, vízbe viszi őt, hogy elpusztítsa. Hány gyermeknek ilyen beszédes a némasága. Hány édesapa, édesanya keresi a kiutat a sok kóros gyermek miatt. Hány gyermek nem tud megszólalni, nem tud valóban helyes irányt venni, nem tud kommunikálni. Hány gyermek néma, mert mellette, vele párhuzamosan az élet nagyon zajos. Némaság és beszéd. Beszéd és némaság. Ez a kettő jellemzi a gyermekinket. Vannak időszakok, amikor az elvált szülők gyermekei, a rendezetlen életű, szeretethiányos, kevés impulzust kapó családok életében ott van, jelen van a némaság. A gyermek inkább nem kommunikál, csendbe van, úgy hordozza fájdalmát. Úgy érzékelteti a környezetével, hogy neki is fáj a változás, benne is sok minden megmerevedett, az ő lelkében is pusztít a tűz vagy éppen a víz. Némaságában fogát csikorgatja, de nem szól, nem alakul ki gyógyító beszélgetés, hanem a probléma a feledés, elfedés kategóriájába merül ki. A gyermek tárolja magában a nehéz köveket gyermekkor óta. Ez a diagnózis. Ez a tényállás. Hogyan segítenek a tanítványok? Az apa bizonyágtétele nyilvánvaló: *„Szóltam tanítványaidnak, hogy űzzék ki, de nem tudták (Mk 9, 18).”* Jézus is megerősíti ezt: *„Ő hitetlen nemzedék, meddig leszek, még veletek? Meddig szenvedlek még titeket?” (Mk 9,19)* A tanítványok értetlenek, nem képesek befogadni a keresztt és az áldozat titkát. Önzők, mint Zebedeus fiai, akik csak versengenek az első helyért. (ld. Mk 10,37) Tehetetlenek. Újra meg újra elfelejtik az Úr iránti bizalmat. Egymás között csak tanakodnak, hogy nincs kenyerük. (ld. Mk 8,16) A szélviharban Jézusnak bízgatni kell őket, amikor megrettennek: *„Bízzatok, én vagyok ne féljete (Mk 6,50)!”* Nem fáj ez a Mesternek? Nem fáj ez Jézusnak? Mózes már az elején feddi a kiválasztott népet: *„Elromlottak, nem fiai már, hitványak; fonák és hamis nemzedék ez. Így fizettek ti az Úrnak, ó bolond, és esztelen nép?! Hisz atyád ő, ki teremtett, ő alkotott s erőssé tett (VMóz 32,5-6).”* Szembesülve az igazsággal, Isten szavával, az ember, a tanítvány

kényelmetlenül érzi magát. Úgy érzi rajtakapták. Jézus pedig rajtakapta tanítványait a hitetlenség útján. Jézusnak terhére vannak a mi hitetlenségeink, versengéseink, értetlenkedéseink és vitáink. Nem tanakodni kell és nem értetlenkedni kell. Jézus megkérdezi a tanítványait: „Meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket?” Ez a kétszeres meddig neked és nekem szól. A te tétlenségednek és az én tétlenségemnek. Az én tanakodásomnak és a te tanakodásodnak. A te vitatkozásodnak és az én vitatkozásomnak. A te kérdéseidnek és az én kérdéseimnek. Neked és neked szól, Jézus „meddig”-je. Meddig kell még várnia? Meddig kell még kirekesztve lennie? Meddig kell még kin és nem belül éjszakáznia. Meddig kell az ajtó előtt állnia és még néznie az életedet és szolgálatodat, amire az emberek azt mondják: Nem tudta, nem tette meg, nem látta meg, elmulasztotta. Meddig tart Jézus „meddig”-je a mi életünkben? Igen, a tanítványok is csődöt mondanak. Igen, a tanítványok is hitetlenek. Elítéljük őket? Az Ige magukba szállást követel. Minden tanítvány életében a keresztség, a feltámadásig, a mennybemenetelig kell eljutnia. Mert Ő marad, Ő van, Ő létezik, Jézus hűséges marad a keresztfának haláláig, a végsőig. Ő hű marad. Cselekszik tovább a Jó, azt, ami rá van bízva és őrzi tanítványait, ha olykor felháborodik is értetlenségükön, versengésükön. Jézus melletted marad a végsőig, drága pozsonyi tanítvány. Nem kirekeszt, hanem befogad. Nem előz, hanem beszáll hajódba. Jézus mindenképpen téged választ. Jézus veled vándorol utadon, mert meg akarja neked is tanítani, mint az édesapának, hogy minden lehetséges annak, aki hisz. Az édesapa is tanítvány lesz. Hitetlenkedő hívő, mint mi, akik sokszor elcsüggedünk, elesünk, földi rabokká válunk, és a menny sugara, Krisztus, a fényes Hajnalcsillag egyáltalán nem éri el a mi sötét életünket. Az édesapa könyörgése minden tanítvány könyörgése: „Hiszek, segíts a hitetlenségemen!” Jézus éppen ezt cselekszi. Ezt az emberi hitetlenséget, hálátlanságot, bizalmatlanságot, elhidegülést és engedetlenséget oldja fel. Nemcsak a néma gyermeket, hanem a beszélni, kommunikálni nem képes

tanítványokat is gyógyítja, a beteg gyermek édesapját is magához vonzza. Az a Krisztus, Akit az Atya mutat be a három tanítványnak a megdicsőülés hegyén: „Ez az én szeretett Fiam, reá hallgassatok!” (Mk 9,7) Jézus gyógyító szava által: „menj ki belőle, és ne menj bele többé!” gyógyul a néma levente és gyógyul a beszélni és kommunikálni nem tudó tanítványi sereg. Jézuson keresztül lehet és kell kommunikálnunk. Csak Jézuson keresztül gyógyul meg mindenki. Jézus Krisztus a mennyei csatorna, Akin keresztül érkezik a segítség. Jézus nevében, Jézus vére által, Jézus közbenjárásával van gyógyulás. Nekünk is oda kell figyelni az Atya kijelentésére. Isten utolsó szava, *„az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal (Jn 1,14).”* Az Úr Őbenne és Őáltala újra értelmezte a kijelentését és újra értelmezte az emberi életet. Telve kegyelemmel és igazsággal. Nekünk, mindenkori tanítványoknak, szükségünk van a fenségnek és a dicsőségnek a meglátására, hogy valóban lássuk: nincs más, Aki letöri a bűn igáját, csak Ő, a világ világossága, Jézus Krisztus. Nincs más, Aki újra érzékeltetni tudja Isten egyedülálló csodájának a nagyságát, és életre hívja a hitet, imádatot és engedelmességet. A tanítványok ezt képtelenek voltak megtenni. Azok a tanítványok, akik visszamaradtak, és nem hallották az Atya hangját. Táplálkozzunk valódi eledellel, drága testvérek, hogy a mi szolgálatunk, otthon és itthon, iskolánkban és gyülekezetünkben valóban mindenkor az Atya hangja által legyen vezérelve. Ő ma is többre hív el minket, többet vár el tőlünk, és azt akarja, hogy szüntelenül imádkozzunk. A hirdetett és látható Igéjével éljünk. Így megerősödve a hitben, meggyökerezve Őbenne, és Őáltala, minden élet itt Pozsonyban is megélje a Páli áldást: *„Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyetek mindent, hogy feddhetetlenek és romolhatatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint a csillagok a világban, ha az élet igéjére figyeltek (Fil 2,14-15).”* Istennek nem mindegy, hogy néma lelkek társasága leszünk, itt Pozsonyban és beszédes lesz

mindenki számára a mi közösségünk, vagy hitben járó, és hitben élő tanítványi sereg, amely csak imádsággal hajol ahhoz az Úrhoz, Aki mindent képes meghallgatni. Csak imádsággal. Csak könyörgéssel. Csak odahajlással. Csak az Úr előtti teljes alázattal. „*Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán (IIKor 4,6)*” a miénk is. De hogyan? Úgy, hogy imádkozunk, úgy, hogy fohászkodunk, úgy, hogy könyörgünk a változásért önmagunk és mások életében. Ő megadja. Ő meghallgatja, de csak imádsággal lehet Hozzá és minden szolgálathoz állni. Csak imádsággal. Hogy ez valóság legyen a mi életünkben, jöjjetek, boruljunk le Isten előtt. Ámen.

Utóima: Urunk bocsásd meg nekünk, hogy sokszor elfelejtjük, hogy bukott világban élünk, amely elutasítja a Te rendedet és ellenszegül a Te vezetésednek. Gyakran a mi tanítványi életünk is hasonul, csak az igazságtalanságot, szenvedést, halált, pusztulást és zűrzavart látja maga körül. Látod Urunk a mi emberi erőfeszítéseinket, amelyek nem gyógyítanak, mert nincs mögöttük Irántad való bizalom, megtartó hit és kegyelem. Köszönjük, hogy most is figyelmeztetsz minket, hogy Te Szabadítóként és Segítőként jöttél ebbe a világba, nem harcolsz az elsőbbségért, mint mi az autópályáinkon. Add, hogy gyümölcseinkről ismerjenek meg bennünket. (Mt 7,16) Könyörülj rajtunk, hogy szóljuk az evangéliumot ott, ahol némaság van, irgalommal viseltessünk betegeink, gyászolóink, özvegyeink, árváink iránt, bőkezűen, önzetlenül és áldozatkészen segítsünk mindazokon, akik megszólítanak minket. Taníts meg helyesen imádkozni Urunk, mert mi csak Általad és Veled tudjuk az ördög munkáit lerontani. Nem tudjuk Urunk megakadályozni a Gonosz beérését, de add, hogy e nemzedék között a Te lényedet éljük meg, felemeljük prófétai hangunkat, tanúskodjunk irgalmadról és igazságosságodról. Add, hogy megéljük az Ige igazságát, hogy nem mi vagyunk azok, akik beszélünk, amikor átadnak minket. Adassék meg nekünk ezen a héten is minden órában, hogy mit kell mondanunk. Jézus Krisztus nevében könyörgünk, cselekedj Urunk e viharos és zajos, de lelkileg nagyon sivár és néma világban. Ámen.

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „És példát hagyott rátok, hogy az Ő nyomdokait kövessétek (IPt 2,21).”

Áldás: Jézus mondja: „Aki magától szól, a saját dicsőségét keresi, aki pedig annak dicsőségét keresi, aki elküldte őt, az igaz, abba nincs hamisság (Jn 7,18).” Ámen.

Záró ének: 294. dicséret: 2-3. versei: „Jézus menedékem...”